

[Pia Kjærsgaard]

de største investeringer, der så overhovedet vil finde sted i hele Danmarkshistorien.

80 pct. af kapaciteten skal aftages af den offentlige sektor. Så er det, man kan spørge, om man har råd til det. Fremskridtspartiet mener selvfølgelig nej.

Tinning (VS):

Jeg mener, vi her er ved en sag, hvor det vel nok i sjældnen grad kan betale sig at slå lidt koldt vand i blodet og prøve at kaste et lille blik på, hvad det overhovedet drejer sig om. Hvad ved vi? Vi ved i hvert fald, at uanset om vi nu beslutter det ene eller det andet eller siger det ene eller det andet, vil teleselskaberne udbygge telenettet frem mod en eller anden form for digitaliseret net. Det gør de, uanset om vi siger A eller B eller frem eller tilbage.

Vi er også udmærket klar over, at den udbygning af nettet, som vil finde sted, i det næste 10-15 år er i stand til at rumme det kendte behov for teletjenester, det kendte behov for datatjenester, sådan som vi kan se det i dag i disse 10-15 år frem. Den oplysning er lige præcis rigelig til, at man godt kan droppe enhver, så være den nok så populær, snak om, at nu kører toget og vi skal skynde os lidt, for ellers kommer vi ikke med, og så løber de alle sammen fra os. Vi har faktisk i teleselskaberne planer om, at man laver en netudbygning, som vil kunne rumme de kendte tjenester de næste 10-15 år. Så kunne man selvfølgelig sige: nå ja, men vi er nødt til at få lagt noget ned i jorden, så vi kan få sendt noget fjernsyn af sted. Men vi ved jo også, at det faktisk er billigere set derfra, hvor vi er i dag, at sende fjernsynssignalerne via luften end via jorden. Det er den ene ting, vi ved.

Den anden ting, vi ved, er, at forvirringen på dette område er helt utrolig. Jeg synes egentlig, ministeren for offentlige arbejder gjorde os en stor tjeneste ved hele tiden at tale om bredbåndsnet, når ministeren i virkeligheden mente integreret bredbåndsnet. Bredbåndsnet er noget, P & T hævder de allerede har, og det er ikke bredbåndsnet, ministeren vil have, ministeren vil have et integreret bredbåndsnet. Enten ved ministeren det ikke, eller også kender ministeren ikke forskel, og det kan sådan set være lige meget, men det er et herligt eksempel på, hvordan

den hæmningsløse, bevidstløse begejstring for den nye teknologi fører til, at vi bare slynger om os med forskellige begreber, forskellige ord, men i virkeligheden ikke er klar over, hvad de dækker over.

Jeg mener, at et skridt på vejen til at få lidt mere klarhed i dette her ville være også at forsøge at gøre debatten en smule mere dansk. Vi skal holde op med at tale om hybridnet og begynde at tale om bastardnet, for det er jo det, hybrid betyder, som man vil vide, hvis man har haft tid til at studere latin eller fremmedordbogen, som jeg holdt mig til, og et bastardnet er jo, hvad det er.

I øvrigt mener jeg, at det første trin i diskussionen simpelt hen må være: hvorfor skal vi overhovedet have det? Jeg vil egentlig ikke bebrejde ministeren, at ministeren ikke gav sig af med at forklare det, for regeringen er jo tilhænger af en bevidstløs udbygning af den ene og den anden form for teknologi og mener, at bare vi får EDB og noget offshore, skal det hele nok gå.

Jeg håber meget, at de socialdemokratiske forslagsstillere i det mindste mundtligt, for det er jo ikke sket i forslaget, vil forklare lidt om, hvad der overhovedet er grunden til, at vi skal have det nu, hvad der overhovedet er grunden til, at det haster sådan.

Der er vel groft sagt normalt tre argumenter, der føres i marken på dette felt. Det ene er det beskæftigelsesmæssige, og jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor meget forslagsstillerne tror der er i det. Næppe alverden.

Det andet er det industripolitiske. Det industripolitiske har flere dimensioner. Den ene er, at man siger: det er ligesom med vindmøller – det gør man i et forsøg på at popularisere det hele en smule – og hvis vi nu får et stabilt hjemmemarked med vindmøller, kan vi også få en større eksport af vindmøller. Det er det samme her. Vi har nogle danske virksomheder, som ligger godt i konkurrencen, og såfremt vi inddrager dem i en udbygning af et eller andet bastardnet her og nu, får de gode muligheder for at placere sig flot i den internationale konkurrence.

Jeg kunne godt tænke mig, hvis forslagsstillerne ville ulejlige sig med at udbygge denne påstand, fordi vi ved jo udmærket, at man i den almindelige konkurrence i Tyskland, Frankrig, England og Sverige allerede er godt på vej. Jeg mener egentlig også, det er påfaldende, hvilket svar man får, hvis man